

สารบัญ

ทบทวนวิชาภาษาอังกฤษ ป.6	6
ชุดที่ 1 ⇒ คำศัพท์	7
Part of Speech	8
Pronunciation	15
<hr/>	
ชุดที่ 2 ⇒ ประโยค	16
Past Tense	17
Present Tense	17
Future Tense	17
<hr/>	
ชุดที่ 3 ⇒ Expression	19
Greeting (การทักทาย)	20
Occupation (อาชีพ)	20
Questions (การตั้งคำถาม)	21
Opinion (การแสดงความคิดเห็น)	22
Offering Help (การให้ความช่วยเหลือ)	23
Invitation (การเชิญ)	24
Encouragement (การให้กำลังใจ)	25
Apologizing (การขอโทษ) / Gratitude (การแสดงคำขอบคุณ)	25
Wishing (การอวยพร)	26
<hr/>	
ชุดที่ 4 ⇒ Guessing Word Meaning	27
Context (บริบท)	28
<hr/>	

ชุดที่ 5 ⇒ แนวข้อสอบ	31
Use & Usage	32
Grammar (Structure)	32

ชุดที่ 6 ⇒ อภิธานศัพท์	33
Prefix / Suffix	34

ชุดที่ 7 ⇒ Comparison	38

ชุดที่ 8 ⇒ กริยา 3 ช่อง	43

ข้อสอบภาษาอังกฤษสัปดาห์หลอก ชุดที่ 1	48
เฉลยกลเม็ดสัปดาห์หลอก ชุดที่ 1	53
ข้อสอบภาษาอังกฤษสัปดาห์หลอก ชุดที่ 2	69
เฉลยกลเม็ดสัปดาห์หลอก ชุดที่ 2	75
ข้อสอบภาษาอังกฤษสัปดาห์หลอก ชุดที่ 3	92
เฉลยกลเม็ดสัปดาห์หลอก ชุดที่ 3	97
ข้อสอบภาษาอังกฤษสัปดาห์หลอก ชุดที่ 4	114
เฉลยกลเม็ดสัปดาห์หลอก ชุดที่ 4	120
ข้อสอบภาษาอังกฤษสัปดาห์หลอก ชุดที่ 5	137
เฉลยกลเม็ดสัปดาห์หลอก ชุดที่ 5	143
คำศัพท์ / หมวดคำศัพท์	162
จากใจนักเขียน	166
ประวัตินักเขียน	167

ทบทวน
วิชา
ภาษาอังกฤษ

GANBASSE

ชุดที่ 1

คำศัพท์

- คำศัพท์ถือเป็นองค์ประกอบที่เล็กที่สุดในประโยค มีความสำคัญที่สุดในการสื่อสารและทำความเข้าใจ
- Part of Speech หมายถึง หน้าที่ของคำที่ประกอบอยู่ในประโยค เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องจำแนกให้ออก เพื่อการสร้างประโยคในภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์

Part of Speech

แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนาม กลุ่มกริยา และกลุ่มเติมเต็ม

1. กลุ่มนาม

1.1 Article (คำนำหน้านาม)

มีไว้เพื่อนำหน้าคำนามเพื่อระบุจำนวนและการเจาะจง
มี 3 ตัวหลัก คือ A / An และ The

- ~ A และ An จะใช้กับคำนามที่ไม่ต้องการเฉพาะเจาะจง
ต้องการบอกแค่ว่ามันคือ คนหนึ่ง สิ่งหนึ่ง อันหนึ่ง
แต่ถ้าเป็นคำนามที่นับไม่ได้ก็จะไม่สามารถใช้ A และ An ได้
(เราจะใช้ An เมื่อคำนามนั้นขึ้นต้นด้วยเสียง อ เช่น egg ไข่ /
elephant ช้าง / hour ชั่วโมง / actor นักแสดง /
ox วัวตัวผู้)
- ~ The จะใช้กับคำนามที่ต้องการชี้เฉพาะเจาะจง หรือ
ถูกกล่าวถึงเป็นครั้งที่สอง และใช้กับคำนามที่มีสิ่งเดียว
อันเดียว (the world / the sun) รวมไปถึงดิน ฟ้า น้ำ
หรือธรรมชาติต่างๆ (the sea / the sky)

ตัวอย่างการใช้

Jenny : Paula went out with **a man** yesterday.

I think **the man** is so handsome.

Heidi : Is that true?

เจนนี่ : พอลลาออกไปข้างนอกกับผู้ชายคนหนึ่งเมื่อวานนี้
ฉันคิดว่าผู้ชายคนนั้นดูดีมากทีเดียว

ไฮดี้ : เรื่องจริงหรอเนี่ย?

1.2 Noun (คำนาม)

คำนาม หมายถึง คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ ฯลฯ เช่น

teacher คุณครู	student นักเรียน
friend เพื่อน	octopus ปลาหมึก
monkey ลิง	pigeon นกพิราบ
classroom ห้องเรียน	hospital โรงพยาบาล

นอกจากนี้ยังมีคำนามอีกหลายคำที่เป็นสิ่งที่มองไม่เห็น หรือจับต้องไม่ได้ และบางคำก็เป็นนามธรรมอีกด้วย

(คำที่ขึ้นต้นด้วย ความ-) ความคิด ความรู้สึก หลักการ เช่น

law กฎหมาย	happiness ความสุข
spirit จิตใจ, วิญญาณ	feeling ความรู้สึก
air อากาศ	theory ทฤษฎี
importance ความสำคัญ	difference ความแตกต่าง

และนอกจากนี้ยังมีคำนามที่มาจากกรณาคำกริยามาทำให้เป็นคำนามอีกด้วย (ภาษาไทยเรียกว่า อากาณาม) เช่น

running การวิ่ง	dancing การเต้น
eating การกิน	watching การดู
studying การเรียน	

โดยส่วนใหญ่แล้ว คำนามมักทำหน้าที่เป็น Subject (ประธาน) หรือ Object (กรรม) ในประโยค ซึ่งนอกจากคำนามแล้ว เราสามารถใช้ Pronoun (คำสรรพนาม) เพื่อแทนคำนามที่กล่าวถึงไปแล้ว หรือสิ่งที่เราไม่แน่ใจว่าคืออะไร เช่น

That is Emma. **She** is the leader of this class.

นั่นคือเอมมา เธอเป็นหัวหน้าห้องนี้

I love dancing. **It** is my life.

ฉันรักการเต้นนะ มันคือชีวิตของฉันเลย

The luggage is so heavy. Could you please help me move **it** over there?

กระเป๋าเดินทางมันหนักมากเลยคะ คุณช่วยฉันย้ายมันไปตรงนั้นก็ได้ไหมคะ?

1.3 Adjective (คำคุณศัพท์)

คือ คำที่เอาไว้ขยาย Noun ให้มีความชัดเจน หรือเพื่อบ่งบอกลักษณะนั่นเอง เช่น

big ใหญ่	lovely น่ารัก
colorful มีสีสันสดใส	strange แปลก
creepy น่ากลัว	dirty สกปรก

Adjective มักจะมีคำตรงข้าม ซึ่งเราสามารถนำมาเป็นเทคนิคในการท่องจำคำศัพท์ได้อีกด้วย เช่น

dry แห้ง	≠	wet เปียก
easy ง่าย	≠	difficult ยาก
sharp แหลม	≠	blunt ทื่อ
strong แข็งแรง	≠	weak อ่อนแอ

Adjective มักวางไว้ 2 ตำแหน่งในประโยคคือ หน้าคำนาม และหลัง V.to be หรือ Linking verb เช่น

My neighbor is **strong**. He can move a **big** refrigerator **into his** house by himself and he didn't seem **tired** at all.

เพื่อนบ้านของฉันแข็งแรง เขาสามารถย้ายตู้เย็นตู้ใหญ่เข้าไปในบ้านได้ด้วยตัวคนเดียว และเขาก็ดูไม่เหนื่อยเลย

๕. กลุ่มกริยา

2.1 Verb (คำกริยา)

คือ คำที่บ่งบอกถึงการกระทำหรือภาคแสดง ซึ่งสำคัญมากในภาษาอังกฤษ เราสามารถแบ่งเป็นกลุ่ม Verb ให้เข้าใจกันคร่าวๆ ดังนี้

~ **Dynamic Verb หรือ Action Verb** คือ กริยาที่เป็นท่าทาง

Tip!

ถ้ากริยาตัวไหนเล่นไปคำได้ ล้วนเป็น

Dynamic Verb ทั้งสิ้น

jump กระโดด   teach สอน

walk เดิน   catch จับ

play เล่น   raise ยก

~ **Stative Verb หรือ State Verb** คือ กริยาที่แสดงสภาพหรือความรู้สึกของประธาน ซึ่งจะออกมาเป็นท่าทางไม่ได้ เพราะเป็นสภาพหรือความรู้สึกจากข้างใน เช่น

feel รู้สึก   believe เชื่อ

own เป็นเจ้าของ   like ชอบ

love รัก   cost มีราคา

ถ้า Verb ตัวไหนเป็น Stative Verb จะไม่นิยมทำเป็นประโยคแบบ Continuous เช่น

I like green tea. ฉันชอบชาเขียว

~~I am liking green tea.~~

This computer costs 24,000 baht.

คอมพิวเตอร์เครื่องนี้ราคา 24,000 บาท

~~This computer is costing 24,000 baht.~~

~ **Infinitive Verb** คือ Verb ที่ไม่เปลี่ยนรูป ไม่เติม -s หรือ -es ไม่เติม -ing มักตามหลัง to หรือคำจำพวก Modal Verb เช่น

We have to **go** now. See you later.

พวกเราต้องไปแล้วละ ไว้เจอกันนะ

He can **remember** many routes in Bangkok because he is a taxi driver.

เขาสามารถจำได้หลายเส้นทางในกรุงเทพฯ เพราะเขาเป็นคนขับแท็กซี่

~ **Modal Verb** คือ Verb ที่ช่วยเสริมความหมายให้กับกริยาหลัก

Tip!

หลักการจำ Modal Verb มีตามตัวอักษร

คือ ว ช ค ม ดังนี้

ว = will / would

ช = shall / should

ค = can / could

ม = may / might และ must

ทั้ง 9 ตัวนี้ สามารถตามด้วย V.infinitive ได้เลย เช่น

The show **must** go on. (การแสดงต้องดำเนินต่อไป)

It **might** rain this evening. (ฝนอาจจะตกเย็นนี้นะ)

~ **Verb to** ____ โดยปกติแล้ว กริยาที่ใช้ในเรื่อง Tense หลักๆ จะมี 3 ตัว คือ V.to be / V.to do และ

V.to have แต่กริยาทั่วไปเราก็เรียกว่า V.to ____ ได้

โดยการใส่ Infinitive เช่น V.to run / V.to eat /

V.to go / V.to do / etc. แต่ที่พูดแล้วก็มีมักจะเรียก

กริยาทั่วไปด้วยคำนั้นๆ เลย เช่น run / eat / teach / go / etc.

2.2 Adverb (คำวิเศษณ์)

คือ คำที่ใช้ขยายได้ถึง 3 อย่าง คือ

1) ขยาย Verb Ex. She walks **slowly**.
เธอเดินอย่างช้าๆ

ขยาย walk ที่เป็น Verb

2) ขยาย Adjective Ex. Her house is **very** far.
บ้านของเธออยู่ไกลมาก

ขยาย far ที่เป็น Adjective

3) ขยาย Adverb เอง Ex. They speak **so** loudly.
พวกเขาพูดคุยกันเสียงดังมาก

ขยาย loudly ที่เป็น Adverb (ซึ่ง loudly ก็ขยาย speak ที่เป็น Verb อีกที)

ตำแหน่งของ Adverb ไม่ตายตัว ส่วนมากจะวางติดกับคำที่มันไปขยาย แต่บางครั้งก็วางตั้งแต่ต้นประโยคเพื่อขยายทั้งประโยคได้อีกด้วย เช่น

Normally, Mila walks to school.

โดยปกติแล้ว มิล่าเดินไปโรงเรียน

3. กลุ่มเติมเต็ม

3.1 Preposition (คำบุพบท)

คือ คำที่ใช้บอกตำแหน่ง บอกทิศทาง บอกสถานที่ หรือบอกความเกี่ยวข้องของระหว่างคำนามกับคำอื่น ๆ ในประโยค เช่น

Please put those books **on** the shelf.

กรุณาวางหนังสือเหล่านั้นไว้บนชั้นวางด้วยค่ะ

I went **to** Kate's wedding party **with** my friends.

ฉันไปปาร์ตี้งานแต่งงานของเคทกับเพื่อนๆ ของฉัน

3.2 Conjunction (คำเชื่อม)

คือ คำที่ใช้เชื่อมระหว่างคำ กลุ่มคำ หรือประโยค เช่น

She loves playing guitar **and** singing.

เธอรักการเล่นกีตาร์และการร้องเพลง

I had finished the meal **before** my dad arrived home last night.

ฉันกินข้าวเสร็จก่อนที่พ่อของฉันมาถึงบ้านเมื่อคืน

3.3 Interjection (คำอุทาน)

คือ คำที่ใช้แสดงอารมณ์หรือบ่งบอกถึงความรู้สึก มักจะใช้ในภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน เช่น

Oh dear! Your finger is bleeding.

โธ่ตายแล้ว! นิ้วของคุณเลือดออกนี่

Shhhh! They are sleeping.

ซู่! พวกเขา กำลังหลับอยู่

GANBASSE

Pronunciation

ภาษาอังกฤษมีทั้งหมด 26 ตัวอักษร โดยมีสระ 6 ตัว คือ a / e / i / o / u และ y ซึ่งมีองค์ประกอบของคำหนึ่งคำคล้ายคลึงกับภาษาไทย คือ มีพยัญชนะต้น (First Consonant) สระ (Vowel) และตัวสะกด (Final Consonant) สระก็มีทั้งสระเดี่ยวและสระประสม รวมถึงอักษรที่มีการควบกล้ำ

~ พยัญชนะต้น + สระ เช่น me (มี) / we (วี) / no (โน) / go (โก) / pa (พา)

* สระบางตัวก็มีคำยอกเว้นอยู่บ้าง เช่น to (ทู)

~ พยัญชนะต้น + สระ + ตัวสะกด เช่น rain (เรน) / big (บิก) / main (เมน) / move (มูฟ)

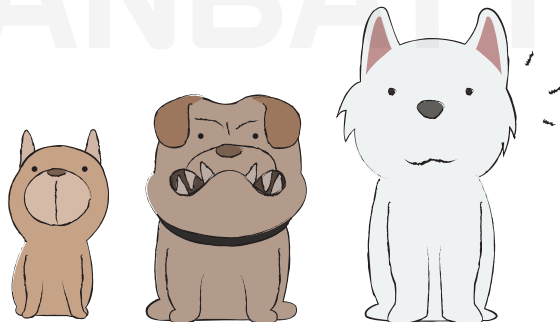
* บางคำ สระจะอยู่กับพยัญชนะท้าย แต่ไม่ออกเสียงสระเพิ่มเติม เช่น ตัว e

~ อักษรควบกล้ำ + สระ + ตัวสะกด เช่น plane (เพลน) / troop (ทรูพ) / stand (สแตนด) / sweet (สวีท)

สิ่งหนึ่งที่สำคัญคือ ตัวสะกด ในภาษาอังกฤษจะต้องออกเสียงตามพยัญชนะตัวนั้นๆ ด้วย เช่น like (ไลค) ก็จะต่างกับ lice (ไลซ)

GANBASSE

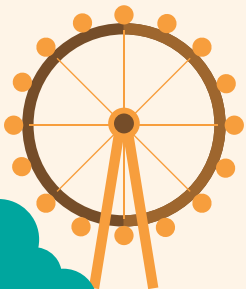

ชุดที่ 2

ประโยค

Tense คือ รูปประโยคที่เกี่ยวข้องกับกาลเวลา ดังนั้น ถ้า Tense เปลี่ยน รูป Verb ก็จะเปลี่ยนไปด้วย เราจึงแบ่ง Tense ออกตามกาลเวลาเป็น 3 ช่วง คือ Past (อดีต) Present (ปัจจุบัน) และ Future (อนาคต)

รูปประโยคและการใช้ Tense ที่จำเป็นในการสอบเข้า ระดับชั้น ม.1 มีดังนี้

Past Tense

คือ ประโยคที่ใช้พูดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นไปแล้ว จบลงไปแล้ว ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัจจุบันแล้ว บางตำราจะเรียกว่า Narrative Tense ที่หมายถึง ประโยคที่ใช้เล่าเรื่องราว
หัวใจของ Tense นี้คือ “Verb ช่อง 2”

Present Tense

คือ ประโยคที่ใช้พูดถึงเหตุการณ์ในปัจจุบัน กิจวัตร หรือข้อเท็จจริง อาจมีการอ้างอิงถึงอดีตได้ แต่ก็เน้นว่าการกระทำนั้นโยงมาถึงปัจจุบันอยู่
หัวใจของ Tense นี้คือ “Verb ช่อง 1”

Future Tense

คือ ประโยคที่ใช้พูดถึงเหตุการณ์ในอนาคต เป็นแผนการหรือความตั้งใจที่จะทำการกระทำหนึ่งในอนาคต

หัวใจของ Tense นี้ คือ “will + V.infinitive”

